

TOKYO CAMİİ CUMA HUTBESİ

11 Mart 2011

PEYGAMBER EFENDİMİZ'İN FAKİRLERE VE FAKİRLİĞE KARŞI TUTUMU

Muhterem Müslümanlar!

Toplum içinde gözetilip kollanması gereken kesimlerden birisi de, şüphesiz çeşitli sebeplerle fakir düşen insanlardır. Kur'an-ı Kerim'de fakirlere yardım edilmesi, onların yedirilip korunması hakkında çok sayıda ayet-i kerime mevcuttur.

Peygamber Efendimiz daha İslam'ın ilk yıllarından itibaren toplumda fakirlerin korunup gözetilmesi, fakirlikle mücadele edilip, toplumda muhtaç kimsenin

birakılmaması için ciddi uygulamalar ortaya koymuştur. Mesela, muhacirle ensar arasında kardeşlik kurmuş, köleleri özgürlüğe kavuşturmuş, muhtaçlara gerek devlet eliyle toplanan ganimet ve zekattan pay ayırmış ve gerekse diğer yardımları teşvik etmiştir. Hatta gayri Müslim fakirleri bile koruyup gözetmiş ve maddi gücü yerinde olmayan, çalışmaktan aciz ve yoksul olanlarını cizye vergisinden muaf tutmuştur.

Değerli Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz'den konuyla ilgili nakledilen şu rivayet ne kadar dikkat çekicidir! Bir gün Peygamber Efendimiz'e Mudar kabilesinden birtakım adamlar gelir. Onların yoksul halini görünce, Peygamber Efendimiz'in yüzünün rengi değişir. Vakit namazını kıldırdıktan sonra, fakirlere yardım edilmesini teşvik eden bir kısım ayetleri okur ve cemaate şöyle hitap eder: "*Kişi, dinarından, dirheminden, elbisesinden, buğdayından, hurmasından, yarım hurma bile olsa sadaka vermelidir*". İnsanlar seferber olurlar ve para, yiyecek ve içecek gibi ihtiyaç maddelerini getirirler. Öyle ki, giyecek ve yiyeceklerden iki öbek

oluşur. Efendimiz bu manzara karşısında son derece memnun olur.¹

Peygamber Efendimiz, fakirlerin durumunu iyileştirmeye yönelik faaliyetlerde bulunurken onları hiç bir zaman horlamamış ve aşağılamamıştır.

Aziz Müminler!

Peygamberimizin fakirlik ve fakirlerle ilgili çok sayıda sözü mevcuttur. Konuyla ilgili mübarek sözleri iki gruba ayrılır: Birinci grup rivayetlerde sabreden fakirlerin cennete ilk giren gruplar arasında

yer alacağı, cennet ehlinin çoğunluğunu fakirlerin teşkil edeceği, fakirlerin cennete zenginlerden önce gireceği, fakirliğin utanılacak bir şey olmadığı, Allah'ın mü'min, namuslu ve fakir kulunu sevdiği belirtilmektedir.

İkinci grup rivayetlerde de sabredip olgunluk göstermeyen, yoksulluğunu bahane ederek taşkınlık yapan, kötülük işleyen, isyan eden fakirler şiddetle kınanmıştır. Fakirlikten Allah'a sığınılması gerektiği, fakirliğin insanı bir takım kötülöklere hatta küfre (inkâra) bile sürükleyebileceği belirtilmektedir.

Zenginliğin de fakirliğin de bir imtihan vesilesi olduğunu unutmayalım. İçinde bulunduğumuz toplumda yaşayan, tanıdığımız-tanımadığımız yoksullara yardım etmekten geri kalmayalım.

¹ İbn Hanbel, IV, 358.